

мѣ не изричаше противъ майкѣ си, освѣнъ това: » Недѣй мамо ! молѣжъ ти ся мамо ! бѣди ми добра майка ! ты ма си сякогы обычяла, обычай мя пакъ молѣжъ ти ся! „ —

Другъ пѣть ся бѣше изгубилъ отъ одѣжды на първосвященника единъ драгоцѣненъ камень, какъвъто имаше и у Дама, при когото дойдохъ священнициты, и му давахъ довольно пары, да го купять и турять на мѣстото. Той ся склони и отиваше въ кѣщи да имъ го донесе, нѣ когато влазяше, видѣ бащъ си, че спи, и ся върна, като притваряше тихико вратата. Пакъ имъ каза, че сега неможаше да имъ даде каменя, и колкото щажъ да му дадѫтъ за него, защото сега тейко му спи, а той нѣ искаше да му развали съня, и за сичкыя имотъ на свѣта. Священницити помыслихъ, че Дамъ ся извиняваши съ бащиното си спаніе, давно му наддадѫтъ за каменя, за това му и наддадохъ. — » Нѣ — отговори Дамъ — азъ не могжъ, както Ви и одѣвѣ казахъ, да развалю съня на бащъ си, нити за